

ת"פ 10692/07/19 - מדינת ישראל נגד עומר עומר אסדי, עמאר ח'טיב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 10692-07-19 מדינת ישראל נ' אסדי ואח'

בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. עומר עומר אסדי

2. עמאר ח'טיב (עציר)

גזר דין (נאשם 2)

כתב האישום

1. הנאשם 2 הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירה של גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 27.2.19 בשעה 19:48 או בסמוך לכך, במתחם האוכל בקריות ביאליק (להלן: "המקום") נטלו ונשאו הנאשמים את הפלאפון של הקטינה ל.א. וזאת באופן שנאשם 2 הבחין בפלאפון

עמוד 1

על השולחן בו ישבה הקטינה, ניגש אל נאשם 1 אשר ישב בסמוך וסיפר לו על כך. או אז, פינתה הגברת טטיאנה גלזמן את המגשים מהשולחן, ניגש הנאשם 1 אל השולחן ולקח את הפלאפון תוך שהוא מציין בפניה כי הפלאפון שייך לו ועזב את המקום ביחד עם נאשם 2 אשר חיכה לו בקרבת מקום.

3. הנאשם 2 הודה והורשע והופנה לקבלת תסקיר של שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

4. ביום 29.3.23 הוגש תסקיר של שירות המבחן. בתסקיר סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 29 נשוי שנמצא בהליכי גירושין ואב לתינוק. נסיבותיו המשפחתיות והאישיות פורטו על ידי שירות המבחן. כמו כן פורטו נסיבותיו הרפואיות של הנאשם. מגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם עולה כי אין לחובתו הרשעות קודמות ומגיליון הרשעות תעבורה עולה כי לחובתו 13 הרשעות קודמות. שירות המבחן מציין כי הנאשם מוכר לו מתיקי תעבורה קודמים. שירות המבחן מציין כי הנאשם הודה בעבירה שיוחסה לו אך לא קיבל אחיות למעשיו. הנאשם לא הבין את הבעייתיות במעשיו ולדבריו חברו הוא זה שגנב את הטלפון והוא קנה את הטלפון ממנו. שירות המבחן מציין כי בבדיקת נזקקות טיפולית הנאשם התקשה להתחבר לצרכיו הטיפוליים. שירות המבחן מציין כי הנאשם נשפט לעונש של מאסר בפועל שיתחיל בחודש אפריל 2023 בגין עבירות תעבורה ובשקלול כל הגורמים לא ניתן לשלול הישנות עבירות בעתיד והסיכון והפרוגנוזה שליליים ושירות המבחן נמנע מהמלצה.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם והפנה לפסיקה באשר לערכים אלו כאשר מדובר בגניבת טלפון נייד. בנסיבות תיק זה סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של 4 חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הגיש ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו של הנאשם בתעבורה וכן גזר דין ממנו ניתן ללמוד שהנאשם עומד להתחיל ריצוי עונש של מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים (ת/1 - ו - ת/2). ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שירות המבחן ולאמור בו וטען כי אין לחרוג ממתחם העונש ההולם וכי יש להשית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונש אותו יחל הנאשם לרצות ביום 16.4.23. כמו כן עתר ב"כ המאשימה לעונש של מאסר על תנאי מרתיע ומשמעותי וקנס כספי. בנסיבות העניין המאשימה לא עתרה לפיצוי כספי כיוון שהטלפון הנייד הושב אלא עתרה לחיוב הנאשם בהתחייבות כספית. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה רלוונטית לשיטתו לענייננו (ת/3).

6. ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה איננה רלוונטית וכי מדובר בפסיקה שאינה תואמת את מדיניות הענישה במקרים דומים והפנה לפסיקה המשקפת את מדיניות הענישה לשיטת המאשימה. הסנגור טען עוד כי המאשימה לא ציינה איזה טלפון מדובר ואם מדובר בטלפון חכם. כמו כן טען כי מדובר בנאשם ללא הרשעות קודמות בתחום הפלילי. כמו כן טען ב"כ הנאשם כי העבירה בוצעה בשנת 2019 וחלף זמן ניכר מאז והנאשם לא הסתבר בביצוע עבירות פליליות נוספות. באשר לעובדה כי הושת על הנאשם עונש של ממש מאחורי סורג ובריש טען הסנגור כי הנאשם לא נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות לאור מצבו הרפואי.

7. הנאשם בדברו אמר שלא ביצע את העבירה בכוונה ואמר שלא יעשה שוב טעות וכי החזיר את הטלפון הנייד.

דיון והכרעה

8. בקביעת עונשו של הנאשם על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש בהתאם לעיקרון המנחה המתווה את קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה העבירה לבין נסיבות העבירה, מידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת עקרון זה על בית המשפט לשקול את הערך החברתי שבבסיס העבירה המיוחסת לנאשם, מידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנוהגת. סעיף 40ט לחוק העונשין מונה את הנסיבות שיש להתחשב בהן בקביעת מתחם העונש ההולם וסעיף 40יא' לחוק העונשין מונה את הנסיבות שבית המשפט רשאי להתחשב בהן בגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.

9. מדובר בכתב אישום הכולל מסכת עבריינית אחת ולפיכך על פי מבחן הקשר ההדוק אני סבורה כי יש לקבוע כי מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד. אפנה לעניין זה לע"פ 2580/14 אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל (23.9.14) וכן ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14)).

נסיבות העבירות מלמדות על פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים של שמירה על ביטחון רכושו של הציבור וקניינו. הנאשם יחד עם האחר פגעו בערכים חברתיים מוגנים וניצלו הזדמנות בקריון וגנבו את הטלפון הנייד. יחד עם זאת מדובר בטלפון נייד שלא צוין בכתב האישום איזה טלפון נייד נגנב. כמו כן אציין כי הטלפון הנייד הוחזר ולכך יש ליתן משקל בקביעת מתחם העונש ההולם. באשר לגניבת טלפון נייד הרי שמעבר לפגיעה בקניין יש גם פגיעה בפרטיותו של אדם שכל עולמו נחשף וגלוי במידע המאוחסן בו. ראו לעניין זה ע"פ 8627/14 דביר נ' מדינת ישראל.

10. באשר למדיניות הענישה הרי שזו מלמדת על מנעד רחב של ענישה בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות. אפנה למספר פסקי דין:

ת"פ (ק"ג) 52022-06-17 מדינת ישראל נ' דתחייב (16.9.18); ת"פ (י-ם) 16061-09-14 מדינת ישראל נ' ממ (28.12.15); ת"פ (י-ם) 14271-07-15 מדינת ישראל נ' בורטובי (16.6.16) ועד לעונשי מאסר בפועל (ראו למשל רע"פ 6365/13 קליינר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.9.13); עפ"ג (מרכז) 18093-01-11 קרוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 8.2.11); עפ"ג 34135-02-18 ג'עביץ נ' מדינת ישראל (17.7.18)).

כמו כן אפנה לפסקי הדין:

ברע"פ 6365/13 קליינר נ. מדינת ישראל (23.9.13) נקבע מתחם עונש הולם בגין מעשה עבירה של גניבת פלאפון הנע בין 2-8 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל 4 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה בגין גניבת טלפון נייד, מע"ת ופיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה תוך שקבע בית המשפט כי העונש אינו חמור כי אם "ממש קל". בר"ע לעליון נדחתה על אף טענות הנאשם לפגיעה בהליך שיקומו.

עפ"ג (ת"א) 51662-12-14 מדינת ישראל נ. אחמד ג'אבר (20.4.15) שם נקבע מתחם עונש הולם בגין עבירת גניבה אחת (לרבות גניבת טלפונים חכמים) הנע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 26473-06-15 מדינת ישראל נ. פלוני (6.9.18) נקבע מתחם עונש הולם בגין גניבת פלאפון ומכירתו בסך 300 ₪ הנע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל.

11. בנסיבות תיק זה מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של מאסר על תנאי לבין עונש של 9 חודשי מאסר בפועל .

12. בנסיבות תיק זה לא מצאתי לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

13. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, הרי שנתתי משקל להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ובפתח משפטו ולקייחת האחריות בפני (חרף האמור בתסקיר שירות המבחן). כמו כן נתתי משקל לעובדה שלנאשם אין כל עבר פלילי בעבירות פליליות וזאת מבלי להקל ראש בביצוע עבירות תעבורה ויש לציין כי עברו התעבורתי מכביד והוא מרצה עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה לאחר שהורשע בעבירות תעבורה. כמו כן נתתי משקל לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה בשנת 2019 וחלפו למעלה מארבע שנים והנאשם לא הסתבך בפלילים לא לפני עבירה זו ואף לא לאחר מכן. לא נעלם מעיני האמור בתסקיר שירות המבחן על כך שהנאשם לא הביע רצון להתגייס להליך טיפולי אך שיקולי הרתעה במקרה זה יכולים לבוא לידי ביטוי גם ברכיבי ענישה אחרים וכך אעשה בנסיבות תיק זה.

14. אשר על כן לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור הנאשם כל עבירת רכוש למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

קנס כספי בסכום של 1,000 ₪ אשר ישולם בתוך 90 ימים.

אני מחייבת את הנאשם בהתחייבות כספית להימנע מכל עבירת רכוש בסכום של 1,000 ₪ למשך שלוש שנים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי .

בנסיבות העניין ולאחר שמשפטו של נאשם 2 הסתיים אני מורה על הפרדת המשפטים.

ניתן היום, ו' תמוז תשפ"ג, 25 יוני 2023, בנוכחות הצדדים.